# Când eu spun că ... sunt creştin

Când eu spun că ... sunt creştin,

Nu strig că „sunt mântuit",

Ci şoptesc: „eram pierdut, plin de chin",

Dar pe drum nou eu am păşit.

Când eu spun că ... sunt creştin,

Nu zic asta cu mândrie,

Recunosc că mai greşesc pe calea de pelerin

Şi-am nevoie de ghid sfânt în a lumii rea pustie.

Când eu spun că... sunt creştin,

Nu încerc să fiu puternic,

Ci mărturisesc că-s slab şi că nu pot să mă ţin.

Deci mă rog pentru putere şi să fiu mereu statornic.

Când eu spun că... sunt creştin,

Nu mă laud de succes,

Ci admit c-am fost înfrânt de vrăjmaşul meu hain

Şi că nicicând datoria n-aş fi putut să-mi plătesc.

Când eu spun că ... sunt creştin,

Nu pretind că sunt perfect.

Slăbiciuni mereu revin,

Dar Tatăl mă vede prin Isus fară defect.

Când eu spun că ... sunt creştin

Simt ca un ţepuş durerea.

Şi am parte de oftat şi de pelin;

De aceea mă rog Lui să-mi aducă mângâierea.

Când eu spun că... sunt creştin

Nu vreau pe-alţii să-i mai judec;

N-am deloc eu acest drept măreţ, divin.

Ştiu numai că sunt iubit şi cu asta mă înduplec.